

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2559/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Драгослав Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., чији је пуномоћник Александар Д. Младеновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против одлуке о трошковима поступка садржане у ставу првом изреке решења Вишег суда Лесковцу Гж 3460/19 од 12.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против одлуке о трошковима поступка садржане у ставу првом изреке решења Вишег суда Лесковцу Гж 3460/19 од 12.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против одлуке о трошковима поступка садржане у ставу првом изреке решења Вишег суда Лесковцу Гж 3460/19 од 12.11.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу П 4616/16 од 19.04.2019. године, ставом првим изреке одбијен је предлог пуномоћника тужиоца за накнаду материјалне штете као неоснован. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда Лесковцу Гж 3460/19 од 12.11.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба пуномоћника туженог (погрешно означен тужилац) а решење Основног суда у Лесковцу П 4616/19 од 19.04.2019. године у ставу два изреке је потврђено. Ставом другим изреке констатовано је да решење у ставу првом изреке остаје неизмењено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену у делу у коме је одлучено о трошковима поступка тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни касациони суд је, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2 истог члана испуњеност услова за изузетно дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Побијаним правноснажним решењем потврђена је првостепена одлука о трошковима поступка. О овом праву туженог судови су одлучили уз правилну примену материјалног права. Међутим, како ревизија против одлуке о трошковима поступка као споредном тражењу никад није дозвољена, то посебна ревизија против одлуке о трошковима поступка као споредном тражењу није дозвољена. Такође, одлучивање другостепеног суда о трошковима поступка у ситуацији када је изјављена жалба, је одлучивање према околностима сваког конкретног случаја и зависи од успеха страна у спору. С тога, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. и одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али и применом става 2. истог члана ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописано чланом 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је између осталог, за утврђивање права за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић